Մարիամ, յամին 1241, եղեւ կին Փիլիպպոսի Մոնֆորդ կոչեցելոյ տեառն Տիւրոսի, եւ անուանեցաւ Տիկին Թորոնի, (բերդ մերձ ՚ ի Տիւրոս, զարդիս կոչեցեալ Թէպնին), ժառանգելով զտեղին կամ զանունն՝ ՚ ի հանւոյ իւրմէ Ալիծայ դստերէ Ռուբինի Բ՝ մօր Ռուբինի-Ռեմունդի, որ արար իւր անուն՝ անվեհեր վիճմամբ ՚ ի վերայ ժառանգութեանն[237]:

Հարկ համարեալ լրման պատմութեանս՝ զայսքան մեծ տեղի ՚ ի վարս Լեւոնի գրաւողին, զեղբօր թոռինն, նշանակել զելս կատարածի եւ զյետամնացս նորին, դարձ արասցուք ՚ ի ժառանգ թագաւորին եւ յոստանն խաղաղեալ արդ, ՚ ի բառնալ թեկնածուաց թագին եւ ՚ ի նուաճիլ ապստամբացն ընդ հզօր ձեռամբ Պայլին Կոստանդնի. որում տեսաք գործակից՝ ըստ իւրում կարի՝ զծերացեալ կաթողիկոսն, հաղորդ ոչ սակաւ մեծամեծ դիպաց եւ գործոց Լեւոնի՝ եւ յառաջնմէ իսկ քան զթագաւորել նորա. յետ տարւոյ եւ ամսոց ինչ մահուան նորին՝ եհաս վախճան եւ ինքեան, արքայակերպ հայրապետին, որ եկաց յաթոռն ընդ

---

237 Քանզի կին Ստեփանեանն Ռուբինի՝ Իզապել, ժառանգեալ էր զբերդն Թորոն յ՚անզաւակ փոռանկ եղբօրէ իւրմէ Հըմֆըրեայ (Գ կամ Դ). յետ որոյ Սալահէտտին տիրացաւ տեղւոյն. եւ յետ ամաց աւելի քան զքառասուն (1229), յորժամ քրիստոնեայք դաշամբք թափեցին զայն յԵգիպտացւոց, եւ Տեւտոնեանք գրաւել կամէին՝ իբրեւ տուրս ինչ ինքեանց յ՚Բ Հըմֆըրեայ, որդեկորոյսն Ալիծ՝ որ ոչ միայն զարիւն այլ եւ զոգի Ռուբինեանց կրէր, ամբարձաւ ընդդէմ նոցա եւ պահանջէր իբրեւ ժառանգութիւն մայրենի. որում հաւանեցաւ Վերին ատեանն Երուսաղեմի. այլ Պայլ կայսերն Փրետրիկայ Բ, իբրեւ թագաւորի Երուսաղեմի, զասպետաց կողմն ունէր. յայնժամ տիկինն Ալիծ՝ որպէս յանիրաւի զրկեալ ՚ի վեհագունէ իւրմէ (կայսերէ), իրաւամբք՝ ըստ օրինի Ասսիզացն, ապստամբեցոյց զլիճ ճորտս վիճակին Թորոնի՝ չհատուցանել կայսեր զպարտս իւրեանց: Արդարացոյց Փրետրիկ զտիկինն, եւ դարձոյց ՚ի նա զԹորոն, (որ արժէր վաթսուն հազար բիզանդ սառակինեան), փոխանակ այնր տուեալ Տեւտոնեանց՝ հասս ըստ չափու հասից տեղւոյն: Ալիծ՝ յետին մնացեալ շառաւիղ ուղղագիծ ՚ի նախահաւէ տոհմին Ռուբինեանց՝ յիշի փոքր մի եւս զկնի այսր ժամանակի, յորում անցեալ էր զյիսնամենիւք, եւ յորժամ տիկնաբար վաւերական գրովք պարգեւէր ասպետաց այլ եւ այլ կալուածս, զորս թոռն նորա եւ փեսայն՝ կրկին հաստատեցին: Յետին ծանօթ հրովարտակ Ալիծայ է տուեալն յամսեան նոյեմբերի 1234 ամի, առ Եղբարս Ս. Ղազարու Երուսաղեմի, հաստատելով նոցա զտուրս 30 ոսկի բիզանդաց, զտուեալն յառաջնոյն Հըմֆըրեայ յամի 1151: Յետ մահուան Ալիծի՝ թոռն իւր Մարիամ դուստր Ռուբինի-Ռեմունդի, զորմէ բան պատմութեանս էր, ժառանգեաց զԹորոն, եւ յանուն նորին այր իւր Փիլիպպոս եւ ապա որդիքն՝ կոչեցան տեարք Թորոնի: Անյայտ է եւ ժամանակ մահուան Փիլիպպինայ քեռն Ալիծի, դշխոյի Լասկ
Մարեմայ՝ երկու ուստերք եւ երկու դստերք եղեն ՚ի Փիլիպպեայ, անդրանիկն Յովհան տէր Թորոնի, կրսերն Հըմֆըրի. երկոքին եւ ՚ի
վաճառելոյ զկալուածս իւրեանց: